

Z.J. 111: Geen kracht meer om te leven

naar Jes. 45,8 vv.

t.: W. Barnard

m.: IWVL

bew.: L. Dieltiens

3 gemengde stemmen

1. Geen kracht meer om te le - ven, geen licht om op te
2. Wees lan - ger niet ver - bol - gen in de - ze laat - ste
3. Wij zijn als een on - rei - ne, een af - ge - val - len

1. Geen kracht meer om te le - ven, geen licht om op te
2. Wees lan - ger niet ver - bol - gen in de - ze laat - ste
3. Wij zijn als een on - rei - ne, een af - ge - val - len

1. Geen kracht meer om te le - ven, geen licht om op te
2. Wees lan - ger niet ver - bol - gen in de - ze laat - ste
3. Wij zijn als een on - rei - ne, een af - ge - val - len

staan; de stad van on - ze vre - de, de
tijd, kom haas - tig met de wol - ken, God
blad, de wind doet ons ver - dwij - nen, ons

staan; de stad van on - ze vre - de, de
tijd, kom haas - tig met de wol - ken, God
blad, de wind doet ons ver - dwij - nen, ons

staan; de stad van on - ze vre - de, de
tijd, kom haas - tig met de wol - ken, God
blad, de wind doet ons ver - dwij - nen, ons

stad van Gods be - staan, is kin - der - loos al -
 van recht - vaar - dig - heid! De dood is o - ver -
 ei - gen - han - dig kwaad. Uw licht, uw aan - ge -

leen, be - rooid, be - roofd, ver - la - ten, de
 al, het licht is uit - ge - stor - ven, de
 zicht hebt Gij voor ons ver - duis - terd, de

wan - hoop in haar stra - ten, de win - ter om haar heen.
 nacht is zon - der mor - gen, het li - chaam zon - der taal.
 schuld heeft ons ver - bijs - terd, een last die op ons ligt.

4. Aan - zie al die el - len - de, hoe wij zijn op - ge -
 5. De vre - de gaat ver - lo - ren, o he - mel, sta ons
 6. Gij he - mel vast - be - slo - ten, gij wol - ken zwaar en

4. Aan - zie al die el - len - de, hoe wij zijn op - ge -
 5. De vre - de gaat ver - lo - ren, o he - mel, sta ons
 6. Gij he - mel vast - be - slo - ten, gij wol - ken zwaar en

4. Aan - zie al die el - len - de, hoe wij zijn op - ge -
 5. De vre - de gaat ver - lo - ren, o he - mel, sta ons
 6. Gij he - mel vast - be - slo - ten, gij wol - ken zwaar en

jaagd en zend wie Gij zoudt zen - den, die
 bij! 'Wordt gij weer - om ge - bo - ren,' spreekt
 grijs, geeft he - den uit den ho - ge uw

jaagd en zend wie Gij zoudt zen - den, die
 bij! 'Wordt gij weer - om ge - bo - ren,' spreekt
 grijs, geeft he - den uit den ho - ge uw

jaagd en zend wie Gij zoudt zen - den, die
 bij! 'Wordt gij weer - om ge - bo - ren,' spreekt
 grijs, geeft he - den uit den ho - ge uw

al - le zon - den draagt. Laat van de steen - woës -
 God, en hoort naar Mij!' 'Ik ben, Ik ben, uw -
 volk recht - vaar - dig - heid , als dauw die na de

al - le zon - den draagt. Laat van de steen - woës -
 God, en hoort naar Mij!' 'Ik ben, Ik ben, uw -
 volk recht - vaar - dig - heid , als dauw die na de

al - le zon - den draagt. Laat van de steen - woës -
 God, en hoort naar Mij!' 'Ik ben, Ik ben, uw -
 volk recht - vaar - dig - heid , als dauw die na de

tijn tot aan de berg des He - ren het
Heer, uw Va - - - der, uw be - vrij - der, Ik
nacht , om - laag daalt al - ler - we - gen, , als

tijn tot aan de berg des He - ren het
Heer, uw Va - - - der, uw be - vrij - der, Ik
nacht , om - laag daalt al - ler - we - gen, , als

tijn tot aan de berg des He - ren het
Heer, uw Va - - - der, uw be - vrij - der, Ik
nacht om - laag daalt al - ler - we - gen, als

Lam al - om re - ge - ren, de aar - de aar - de zijn.
laat in de - ze tij - den vre - de op aar - de neer!
he - mel - ho - ge re - gen , die al - les vrucht - baar maakt!

Lam al - om re - ge - ren, de aar - de aar - de zijn.
laat in de - ze tij - den vre - de op aar - de neer!
he - mel - ho - ge re - gen , die al - les vrucht - baar maakt!

Lam al - om re - ge - ren, de aar - de aar - de zijn.
laat in de - ze tij - den vre - de op aar - de neer!
he - mel - ho - ge re - gen die al - les vrucht - baar maakt!